

at have et fritidsjob, men man ønsker ikke, at de skal have hjerneskade. Det tror jeg såmænd vi alle sammen kan skrive under på. Ikke desto mindre repræsenterer hr. Poul Erik Dyrlund jo et lovforslag, som vil forhindre de unge i at tage et fritidsjob, hvis de er under en vis alder, og kun i ganske få timer, hvis de er lidt ældre osv. osv.

Jeg tror, vi skal prøve på at tage denne her diskussion, som der er blevet lagt op til, nemlig at det, vi taler om, er fritidsjob. Det er ikke arbejdsregler, arbejdsmiljøregler. Vi er nemlig alle sammen enige om, tror jeg, at der er ingen, der må arbejde med giftige opløsningsmidler og lignende ting, sådan at de risikerer hjerneskade. Det er ikke det, vi diskuterer. Vi diskuterer, om lovgivningen skal være sådan, at en 12-årig ikke må få lov til at gå ud med aviser i weekenden – søndagsaviser eller reklamer eller ugeaviser – eller ikke må plukke jordbær i sommerferien. Det er det, der er problemet, og så kan det altså ikke nytte noget, at hr. Poul Erik Dyrlund siger: Jamen på den måde får de for lidt tid til lektielæsning.

Er det så længe siden, at hr. Poul Erik Dyr-lund har gået i skole og haft lektier for, så man har glemt totalt alle de glimrende undskyldninger, man har for ikke at læse lektier? Det behøver ikke være job. Jeg kan godt komme med et helt hav af dem. Jeg kan huske dem klart og tydeligt. Jeg skulle bruge dem over for min mor, fordi jeg ikke gad læse lektier. Det er et helt andet problem, og det kan jo være, vi kan diskutere det senere.

Formanden:

Hr. Hans Christian Schmidt og derefter fru Else Winther Andersen.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg noterede mig indledningsvis, at hr. Poul Erik Dyrlund var ude med en bemærkning, som vel skulle forstås lidt ironisk, men han havde undret sig over, hvad formålet mon var med forespørgslen. Ja, det havde vel kun strejft den socialdemokratiske ordfører, hvad meningen var med forespørgslen. Jeg må jo sige til hr. Poul Erik Dyrlund, at så passer det billede, som jeg møder ude omkring ganske godt, når børn og unge siger, at Socialdemokratiet har distanceret sig så langt væk fra os, at de end ikke taler om det, som interesserer os. Men jeg kan kun sige, at det er jo det bedste budskab, der er sendt her

fra Folketingets talerstol i dag, at det har kun strejft den politiske ordfører fra Socialdemokratiet omkring det her emne, men man har ikke rigtig forstået det.

Det er formodentlig også derfor, at hvis man følger debatten ude omkring og nu hører om, hvordan man diskuterer det her set med børn og unges øjne, så er det traditionelt igen, at vi taler om noget andet end det, det skulle dreje sig om, nemlig om det er sådan, at vi vil lægge luft til det her forslag og sige: Nuvel vi har følt, at vi var nødt til at gøre det. Man kan komme med nogle forklaringer, men hvor havde det dog været rart, både da vi hørte ministeren, og nu også her, hvor vi hører den socialdemokratiske ordfører, at vi havde hørt: Vi lægger luft til den. Vi synes, det er godt, at hvis vi kunne have ladet børn på 11-12 år gå med aviser, ville vi gerne have gjort det. Jeg vil sige: Det er næsten uforståeligt, hvis ikke man har oplevet det her, at man kan sige så mange ting, der ikke vedrører netop det, som interesserer børn og unge.

Jeg vil så sige som en afsluttende bemærkning: Hvis man går rundt med den forestilling – og det taler jeg om, fordi jeg har jo haft fornøjelsen at være lærer i mange år – at når elever ikke har erhvervs- eller fritidsarbejde, så vil de kaste sig over lektierne i den tid, ja, så taler det jo sit eget sprog.

(Kort bemærkning).

Else Winther Andersen (V):

Jeg vil da gerne spørge den socialdemokratiske ordfører, hr. Dyrlund, om ikke det er rigtigt, at socialministeren – godt nok ikke i denne regerings tid, men i den tidligere, men stadig væk socialdemokratisk ledede regering – har nedsat et børneråd, og at overskriften for dette børneråd var, da det blev nedsat, som socialministeren sagde: Det er så vigtigt, at vi har et sted, hvor børnene kan udtale sig, og hvor vi skal lytte til børnene. Og så må jeg da så spørge om som det næste: Jamen er det så det, man har gjort her? Har man lyttet til børnene? Vi har jo fået oplyst, også fra denne talerstol her i dag, at over 80 pct. af børn og unge, der har et fritidsarbejde, er meget glade for det.

Jeg er meget bekymret for vores børn og unge i fremtiden; for hvad er det, de har brug for? De har brug for at have nogle voksne at spejle sig i, men de har i hvert fald også brug for at komme ud og gøre sig nogle egne erfaringer på arbejdsmarkedet, og det kan jo faktisk ikke siges bedre, end vismanden Nina Smith gjorde den 30.